KARİKATÜR

ALMANYA EN KIYMETLİ MALINI KOYACAK YER BULAMIYOR.

Alman — Düşüp kırılmasın diye acaba rafa mı koysam yoksa dolaba mı?

— Cümhuriyet bayramında da ya karartma devam ederse...

— Ne çıkar... İçimizi aydınlatan Cümhuriyetin nuru bize kâfi!..

ANKARA MEKTUBU

KOKUYA DAİR:

Bilmem her kokunun bize bir şeyi, bir geçmişi hatırlattığına dikkat ettiniz mi? Meselâ bir menekşe kokusu, bir leylâk rayihası size bir ilkbaharda geçmiş âşıkane bir macerayı; bir krizantemin vahşi ve acı kokusu bir kederli vakayı hatırlattığı gibi...

Şimdi bazı hatıraları ihya etsin diye plâj kokusu, ter kokusu ve hattâ ayak kokusu bile yapıp satıyorlarmış. Alanların aklına şaşayım.

Hoş, ter kokusu deyip de geçmiyelim. Bu da adamına göre değişir; öyleleri vardır ki teri miskü anber kokar.

Fakat doğrusunu isterseniz ayak kokusuna tahammül edemem. Hani bu koku dünya güzelinin de olsa çekilmez.

Dünyada her mevkiin, her vasıtai nakliyenin de kendine mahsus kokuları vardır. Meselâ arabalar meşin ve beygir teri, otomobiller benzin, vapurlar kömür, kahvehaneler nargile ve sigara kokarlar. Balıkpazarının ve Mısırçarşısının kokularını hangimiz tanımayız? Kapalıçarşının her semtinden ayrı bir koku taşar.

Turşucuların keskin sirke, meyhanelerin ise ispirto kokusu meşhurdur.

Levantalara gelince, bugünkülerin adlarını pek beceremiyorum ama içinde iyileri bulunmasına rağmen hepsi de ağır. Benim çocukluğumda Piver'in, Koti'nin kokuları akılmda iz bırakan meşhurlarındandı. Farukinin levantalarını ise hiç unutmam. Bir de dayımın kullandığı Mikado adlı levanta mevcuttu ki erkek çocuk dayıya çeker dendiğine göre, hâlâ mevcut olsa, eski hatıralara hürmeten bugün de ben bunu pek âlâ kullanabilirdim, çünkü severdim.

Bizim zamanımızın meşhur kokularından biri de hacı yağı idi. Bu ağır, müthiş ağır, âdeta gönül bulandırıcı bir şeydi. Çoğu Aksekili olan seyyar satıcılar bunlar için küçücük şişeler bulundurur ve içine dörtte üç miktarında zeytinyağını boca ettikten sonra üstüne de bu esanstan koyup çalkalayınca bu mendebur nesneyi meydana getirirlerdi. Hacılar bunu Halep işi ipekli mintanlarının göğüslerine süre süre oraları ışıl ışıldardı. Fakat iş bu kadarla kalmaz, bu ağır ve müthiş koku aylarca da çıkmazdı. O zaman pek çok olan inatçı baş ağrıları acaba bundan mı olurdu? Aman Allahım sen koru!.

Koku üzerine oldukça gevezelik ettik. Fakat en iyi kokuyu söylemeyi de en sona bıraktım. Bence, bu en iyi rayiha, ne Fransız malı, ne de bilmem hangi fabrika mahsulüdür. O, tabiatin öz malıdır. Bu koku süt çocuğunun kokusudur; aman o ne hoş şeydir o...

★

SİSE VE VAPURLARA DAİR:

İstanbulun hem güzel, hem de tehlikeli oyunlarından biri de sistir. Tevfik Fikret merhumun zulmeti beyzâ dediği sisin zevkini kim inkâr edebilir? Beyaz bir zulmet iken yavaş yavaş çözülüp açılması, sonra yine kapanması ve eşyaya müphemiyet içinde muhtelif şekiller değiştirmesi insana az zevk mi verir?

Fakat onu siz bir de geçen gün iskelelerde bu yüzden geciken vapurları bekliyen halka sorun. İki üç vapur halkının, vapurların gecikmesi yüzünden, iskele içinde ve dışında mâhaşerallah toplanmaları görülecek şeylerdendi.

O gün vapurun içine girince de insanda zevkten başka hisler de doğuyordu; meselâ, korku gibi. Bu korku bende lodos havalarda daha fazlalaşıyor doğrusu. Ben karada oldukça cesurum ama, denize tabanım yoktur...

Geçen gün birisi bir hikâye anlatıyordu .Boğazda işliyen vapurların elli senelik kaptanlarından birisi vaktile İdareden izin istemiş:

— Olamaz, yerine kimi bırakırsın?

Demişler, o da:

— Düşündüğünüz şeye bakın. Ayol bu yola yalnız vapur tayfaları değil, elli senedir bizzat vapur bile alıştı. Benim kaptanlık ettiğim yok; zaten o kendi kendine gidip geliyor!

Demiş. Hiç öyle şey olur mu? Bunu uyduranlar gelip geçenki sisteki hali görselerdi. Göz gözü görmez sis içinde sağdan soldan birdenbire çıkan gemilerin ortasında vapura Köprüyü buldurtmak her baba yiğitin harcı olmasa gerektir. En iyisi suyu bardakta, gemiyi duvarda görmektir ama olmuyor işte...

Zaparta

HOKKABAZ PARAŞÜTÇÜ:

— Yahu çıkartma yapıyoruz, Bizi aşağıda bekliyorlar. Sen hâlâ top oyunu oynuyorsun!.

Sayın okuyucularımıza:

Kâğıt ve tabı malzemesinin eskisine nazaran hemen on misli artmış olmasına rağmen Karikatür'ün fiyatını tezyit etmemek için şimdiye kadar büyük fedakârlıklara katlandık ve mecmuanızı on kuruşa verebilmek için elimizden gelen her şeyi yaptık. Bugünkü şerait dahilinde Karikatür'ün fiyatını on kuruştan idame etmeğe imkân kalmadığından İkinciteşrin perşembe günkü saymızdan itibaren on beş kuruşa çıkarmak mecburiyetinde bulunuyoruz. Okuyucularımızın bu makul mazeretimizi kabul edeceklerine eminiz.

No. 461 CİLT: 18 SENE 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 26 İLKTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

AMERİKALILAR FİLİPİNLERDE JAPONLARI AVLADILAR :

Ada tavşanı — Ah bu avcı... Avrupada kartal avın da zannediyordum... Meğer ensemde imiş...

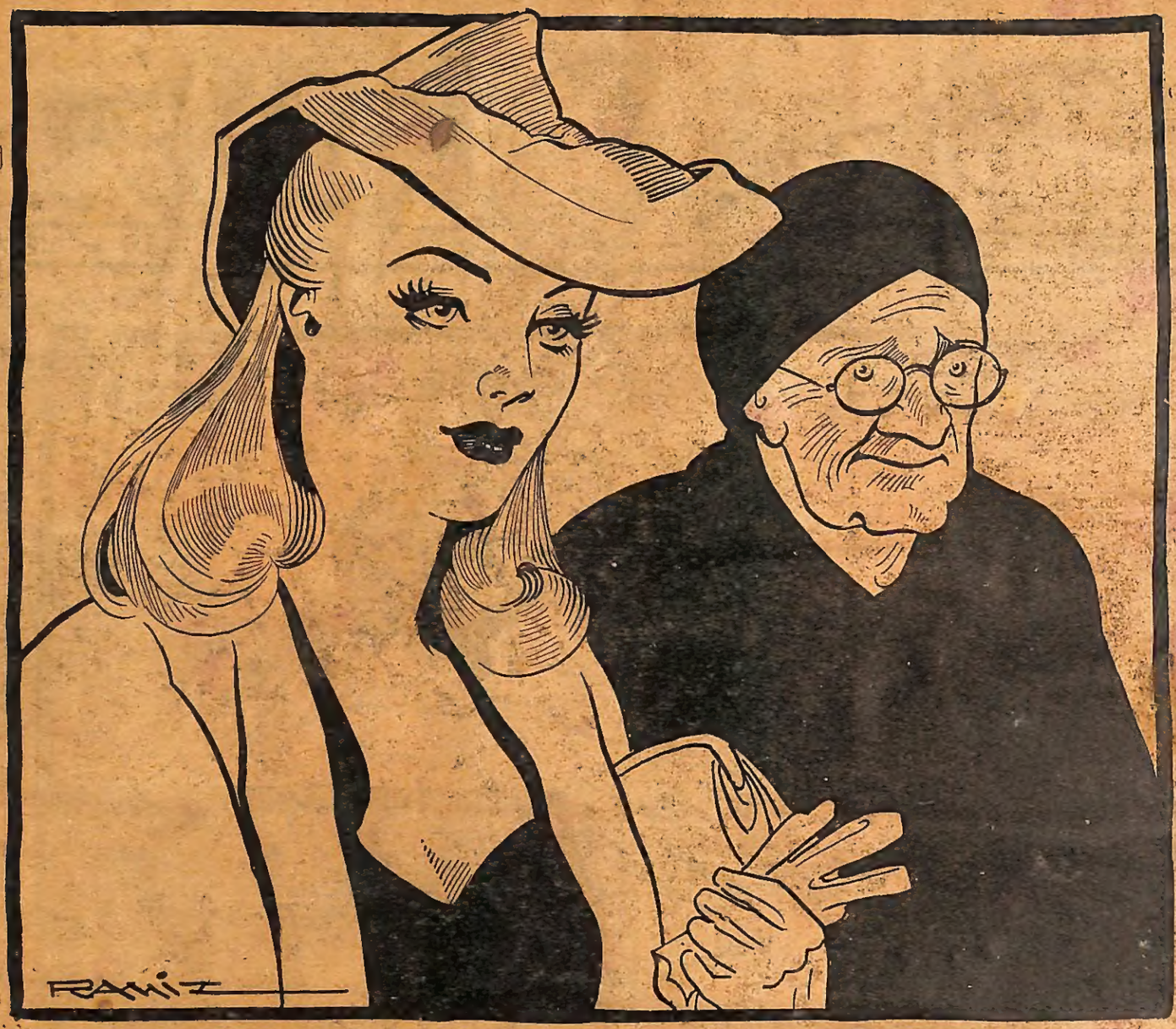

— Anne gel seni türkçe filime götüreyim...
— Aman kızım sakın ha... Onların konuştuğu türkç e de ingilizceye benziyor... Hiç bir şey anladığım yok!..

HAFTADAN HAFTAYA

On üçüncü maaş

Bir memur arkadaş anlatıyor:

— Sabahleyin yatakta gözümü açınca refikayı başucumda gördüm. Elinde bir gazete, dudaklarında memnun bir tebessüm vardı:

— Garip kuşun yuvasını Allah yapar, dedi. Kış geliyor. Çocukların giyecekleri kalmadı. Sırtlarına birer fanilâ ile ayaklarına birer çift potin uydurmak için düşüm düşüm düşünüyordum. Senin yanına artık salâvatla yaklaşılıyor Allah esirgesin. Kışlık meselesini ne zaman açmağa kalksam gözlerini belerterek: "Hanım sen çıldırdın mı? Ben daha evimin odun kömürünü alamadım.., diye bağırmağa kalkıyorsun. Sanırsın ki havalar soğuyunca çocuklar odunları sırtlarına giyip sokağa çıkacaklar. Fakat dedim ya garip kuşun yuvasını Allah yapar. Yavrucaklar içeride bayram ediyorlar.

Birdenbire geçen gün bir arkadaşla ortaklaşa aldığım piyanko bileti aklıma geldi, yüreğim hop ederek:

— Sakın büyük ikramiye mi çıktı? diye bağırdım!

Bayan başını sallıyarak:

— Hayır, dedi, fakat onun gibi bir şey...

— Söyle Allahaşkına, merak ettim.

— Müjdemi isterim. Korkacak bir şey değil.. Bir çift iskarpin, iki çift yün çorap, bir yün yelek, bir çift...

— Daha yok mu?

— Yine mi gözlerini açıyorsun? Başkalarının karıları gibi kürk manto diye mi sıkıştırıyorum? Seni nankör... Bunların hepsi yüz lira bile tutmaz.

— Hakkın var... Bir şey değil... Sen söyle bakalım müjdeni...

Bayan gazeteyi yaprak gibi sallıyarak:

— İnşallah doğru çıkar, dedi, memurlara yakında bir on üçüncü maaş vermeğe hazırlanıyorlarmış... Kız geçen senedenberi manto diye başımın etini yiyor. Oğlanın paltosu da dilenci hırkasına döndü. Artık iyi kötü bir şey uydurursun... Anneme olan borcumuzu da çıkarıverelim. Kadıncağız açıktan birşey söylemiyor ama ikide birde taş atıyor. Hele yeni değilse bile az kullanılmış bir soba almağa bir diyeceğin kalmıyacağını düşündükçe çocuk gibi seviniyorum. Eski çini soba artık tamir tutmuyor. Günün birinde patlayıp un ufak olacak diye ödüm kopuyor. Handanın düğünü de yaklaşıyor S.eninle çarşıya çıkıp şöyle gösterişli bir çay takımı falan gibi bir şey uydururuz değil mi? Açıktan gelen bu para öyle makbule geçecek ki... Dedim ya, garip kuşun yuvasını Allah yapar.

Başımı kaşıyarak düşünmeğe başlamıştım:

— Dur hanım, dedim, Allah bu sefer garip kuşun değil

benim yuvamı yapacağa benziyor.

* * *

Daireye giderken eve ötebe-ri göndermek için bakkala uğramıştım.

— Allah versin, dedi, insan bu zamanda memur olmalıymış. On üçüncü maaşı alıyorsunuz . Açıktan yüzde yüz kazanç. Sonra yağa yahut peynire beş on kuruş zam yapmamızı çok görürsünüz; adımızı vurguncuya çıkarırsınız. Bizleri korunma mahkemelerinde süründürmeğe kalkarsınız. Eh Allah büyüktür. Elbette bize de bir yerden bir şey ihsan eder.

Bakkal beni bırakarak telâşla dükkâna giren bir başka bakkalın yanına gitti ve baş başa vererek fiskosa başladılar. On üçüncü maaş havadisi üzerine muhtelif mallar için münasip bir zam baremi hazırladıklarına şüphe mi var?

Dairenin koridorunda dolaşan bir eski tanıdığı gördüm. *Meğer beklediği benmişim.* Yanına geldi; hastası bulunduğunu söyledi. Kim olduğunu sordum. Hangisinin münasip olacağını bir an düşündükten sonra :

— *Bizim valide*, dedi, konsültasyon yaptırmak icabediyor. Otuz lira kadar bir paraya ihtiyacım var . İlk fırsatta iade ederim.

Her zaman yaptığım gibi ellerimi açarak:

— Halleri biliyorsun kardeş, dedim, kusura bakma...

İnfial ile kaşlarını kaldırarak:

— Bugün de böyle söylersen ayıp, dedi, bak çift maaş alıyorsun... Kendinde yoksa bile arkadaşlardan istiyebilirsin... Kim sana vermez?. İtibarın büyük...

Herifin elinden bir türlü yakayı kurtaramıyarak sıkılmağa başlamıştım. Bereket versin o esnada hademenin elime tutuşturduğu bir mektup imdadıma yetişti. Bu bir alacaklı arkadaştan geliyordu. Gerçi muhtaç değildi; bende olan birkaç yüz lirasını almak için sulhu bekliyebilirdi. Fakat ben açıktan bir fazla maaş alınca!

Bu mektubun yüreğimde uyandırdığı sıkıntı ötekine karşı bana bir yüz pekliği verdi. Mektubu kendisine zorla okuttuktan sonra:

— Görüyorsun birader, dedim, Sultanahmette dilen, Ayasofyada sadaka ver, ben bunu yapamam...

— Ben senden sadaka istemiyorum. Borç istiyorum.

Kadın — Hareket yağları azaltırmış dediler...
Erkek — Doğrudur karıcığım, bak Ticaret Vekâletile İktisat Vekâletinin biraz harekete geçmesi zeytinyağlarının fiyatlarını bile azaltı!.

— İyi ama o da senelerdenberi aldığın öteki borçlar yanına gideceğine ve ödenmiyeceğine göre hep bir hesap...

Ve bastım yürüdüm. On üçüncü değil, elli üçüncü maaş verseler bende artık dolandırıcıya para kaptıracak hacı gözü yok. Fakat her halde bu yüzden birçok kimse ile kötü kişi olacağım.

* * *

Benden evvel gelmiş genç arkadaşları odada sevinç içinde buldum. Fakat yüzlerine bakmadan masanın üzerinde duran mektuplara doğru yürüdüm. Bunların da alacaklılardan olduğuna şüphe var mıydı?

Birisi:

— Yüzünüz gülmüyor, dedi, galiba havadisten haberiniz yok.

— Haberim olmasaydı böyle ağlıyacak halde olur muydum? dedim.

Zavallı çocuklar, başlarına geleceği daha bilmiyorlar!

Ben hurafelere asla inanan adam değilim. Fakat verilecek fazla maaşın adı 13 üncü maaş olduğuna göre 13 rakamının uğur getirmiyen bir rakam olduğuna şimdiden inanmağa başlıyorum.

Karikatür

GÜZELLİK

Salonda olmıyan bir adamdan bahsediliyordu. Şaşılacak şey: Hem de salonda bulunmıyan bir adamın lehinde bahsediliyordu!

— O çok iyi bir adamdır.. Hiç kimseyi çekiştirmez, herkesi metheder!

İçlerinden biri mırıldandı:

— Miyoptur da ondan!

— Miyopluğun ne tesiri var?

— Belki bahsettiği adamlardan biri yanına gelir de fark edemez korkusu ile ihtiyata riayet ediyor!

Akıl Hocası

Bartında Z. A. B.:

"1. Memleketimizde kalayın kilosu yüz elli lira olduğu halde bulunamıyor. Altın bu işi görmez mi?

2. Evlıolduğum halde güzel kızları görünce saçları gönlüme dolanıyor. Kurtulmanın çaresi?

v. Her kadın insanı mesut edebilir mi?„

CEVAP:

1. Siz de bizim gibi vurgunculararı kalaysız kalaylamayı tecrübe ediniz!.

2. Yanınızda bir makas bulundurmalısınız.

3. Gönlünüz böyle saçtan saça dolanınca sizi hangi kadın bulabilir ki mesut edebilsin?

★

Karakösede M. G.:

"1. Tombul Teyze 375 gram ekmekle nasıl doyuyor?

2. Hayatımızda burnunuzu bir yere çarptınız mı?„

CEVAP:

1. Kocası ağır işçi karnesini karısına ikram ediyor..

2. Yazdan başımı kaldırdığım var mı ki?

★

İzmirde İ. B.:

"Kadınlar tırnaklarını kırmızıdan yeşile boyasalar olmaz mı?„

CEVAP:

Olur ama faydası ne? Şimdi onları kırmızıya boyanmış görünce biz yeşilleniyoruz, onlar yeşillenince biz kızarıp moraracağız!..

★

Mersinde M. K.:

"Evlenecek kızın zengin olmasına mı bakayım, güzel olmasına mı?„

CEVAP:

Bu kadar kolay buluyorsanız bir ondan alınız, bir ötekinden!

★

Adanada B. E.:

Altı aydır evliyim, fakat altı sene evvel evlenmek üzere sevdiğim bir kız var, onu her görüşte içim sızlıyor, gözlerimin önünde mazi canlanıyor.. Ne yapayım?„

CEVAP:

Görmemezliğe geliniz!

★

Balıkesirde G.B.:

"1. Cennet ana ve babaların ayakları altındadır, diyorlar, doğru mu?

2. Gamsız insanlar daha çok yaşarlarmış, öyle mi?

3. Tanıdığım Kayserililerin hepsi kazanç yolunu biliyorlar, bu ilmin mektebi yalnız orada mı?„

CEVAP:

1. Bu pahalılıkta ana ve babaların başlarında cehennem ateşleri yandığı gibi ayakları da suya eriyor... Bunun için ayaklarının altında cennet olsa bile, başlarındaki ateşe nisbetle, sudan bir cennet olacak!

2. Gülenler öyle, fakat güldürenler şüpheli.

3. Kendi yeyip başkasına yedirmiyenlerle kendi yemeyip başkasına yedirenlerin hesabı iflâs hanesinde birleşir: Yemeyip yedirmenin çaresini bulursanız siz de kazanç yolunu tutmuş sayılabilirsiniz!

★

Kütahyada N. Ç.:

"Pehlivanlığa hevesim var, güçlü kuvvetliyim, iyi bir pehlivan olmak için hangi teşkilâta başvurayım?„

CEVAP:

Benden başka kime baş vursanız faydasını görürsünüz: Resmî spor teşkilâtına, Halkevlerine, idman müesseselerine, meşhur pehlivanlara... Bunlardan cevap alamazsanız Sami Karayel dostuma müracaat ediniz! Ölüleri bile güreştiren müthiş muharrir, dirileri kendi halinde bırakır mı?

★

Ankarada Y. K.:

"1. Deli olmak için ne yapmalı?

2. Bana geceleri aydınlık, gündüzleri karanlık geliyor... Neden?„

CEVAP:

1. İkinci sualinizi birincinin yerine geçiraydiniz hiç bir zahmete lüzum kalmazdı...

2. Geceleri korkandil olup gündüzleri körkütük gezmenizden!

★

Pendikte K. D.:

"Akıl Hocası sütunundaki resim sizin resminiz midir?„

CEVAP:

Akıl Hocasından ziyade ukalâlığın resmidir: Bizde ancak böylelerinden akıl danışılır diye!

★

Ankarada T. Y. E.:

"Uyku küçük ölüm, ölüm büyük uykudur derler, neden?„

CEVAP:

Dilin kemiği olmadığından evirip çevirip söylüyor... Hele bir kere: "Buyurun büyük uykuya!„ deyin de bakın, nasıl dolaşır!

ALMANYANIN KAVUŞTUĞU REFAH!

Erkek — Oh oh... Demek bugün garnitürlü kızartma var...
Kadın — Dikkat et doktor... Gördüğün kızartma değil, tereyağla reçeldir!..

— Bir şampanya bir de soyulmuş meyva getir...
— Emredersiniz getireyim... Fakat bayan bizden iyi soyar!..

Erkek — Şirket müdürü bey: "İşler pek yığıldı, memure hanımı biraz sıkıştırmız!,, dedi...
Kız — Aman sakın ha... Pek gıdıklanırım!

Kimse DUYMASIN

BÜYÜKADADA

A.N. zengin olduğu kadar çirkin bir adamdı. Bir gün kalender dostlarından M. V. yi Adadaki köşküne davet etti. İkisi, karşı karşıya, saatlerce yediler, içtiler, konuşup gülüştüler. Kafaları iyice kızıştıktan sonra:

— Biraz da mehtaba çıkalım!

Dediler, dediklerini de yaptılar..

Asfaltın üstünden, çamların altından yürüyorlardı. Bir aralık M. V. de içtiği rakılarla yediği mezelerin tesirleri görünmeğe başladı. Midesi altüst oluyordu. Bir sağa bir sola baktı. Gözüne kestirecek bir yer bulamadı. Önünü, arkasını gözden geçirdi. İçi rahat etmedi. Nihayet A. N. ye:

— Kendini sıkı tut!

Diye seslendi.

— Ne var?

— İçim dışıma çıkıyor.. Etraf o kadar güzel ki, haşa min huzur, içimi boşatmak için senin meymenetsiz yüzünden daha münasip bir yer bulamayorum!.

ÇAMDEVİREN

O ZAMANDANBERİ

Altı aylık bir zaman geçti nisandanberi,
Yalan devam ediyor tâ o zamandanberi!

Bir gün buluşmak üzre bana söz vermişti yar,
Feneryolundan öte, Caddebostandan beri...

Bugün, yarın, gelirim, geleceğim diyerek,
Bin bir yalan doğurdu o ilk yalandanberi.

Kabahat onda değil, cihan devletlerinde,
Doğruyu unuttular harbi ilândanberi!

Radyoyu çevirerek ajanslara kulak ver,
Bir haber bin şekil alır çıktığı andanberi...

Dinlerse Havva kızı günde birkaç yüz yalan,
Deftere kaydedilir ismi şeytandanberi.

Mihverciler ne kadar uğraşsalar da artık
Bağdan hayır kalmadı geçen tufandanberi.

Bulgaristandan öte bir çözüklük başladı,
Bir çözüklük başladı Macaristandanberi!

Çamdeviren, bu harbin eli kulağındadır,
Gelecek harbi bekle: hazırlık çağındadır!

Çamdeviren

— Karım senede ancak bir ayını evde geçirir!
— Bedbahtsın öyle ise birader!.
— Neden betbaht olayım, bir ay dediğin nedir ki, gözünü açıp kapayınca geçiyor...

Fi Tarihinde..

Davet edildiğim çay ziyafetinde, ev sahibinden başka, hemen hiç kimseyi tanımıyor gibi idim. Fakat benim bu yabancılığım, davetlilerin istedikleri gibi gevezelik etmelerine, diledikleri adamı çekiştirip durmalarına mâni olmuyordu. Mademki ben ev sahibi Muhteşem hanımın tanıdığı bir adamdım, Muhteşem hanımı tanıyan herkesin dostu sayılabilirdim. Tabiî, dostumun dostları benim de dostum demekti!

Siyasetten bahsedildi, misafirlerden biri koskoca bir politika meselesini küçücük bir aile dedikodusu şeklinde anlatıyordu, onun sözlerini baş köşede büyük bir alâka ile dinliyen gözlüklü, kıranta, oldukça ağır giyinmiş bir zat dayanamadı:

— İşte, dediğim çıktı, ben fi tarihinde dememiş miydim?.

Diye söylendi. İşitenler tasdik ettiler. Mevzu siyasetten ticarete geçti, bazı iş adamlarının ihtikâr yapmak için aralarında bir mukavele imzaladıkları ortaya atıldı. İhtikârı ticaret şekline getiren fırsat düşkünleri hakkında her ağızdan bir ses çıkıyordu. Fakat kıranta adamın sesi ikinci defa, bütün sesleri bastırdı:

— Gördünüz mü? Fi tarihinde söylediklerim nasıl çıktı?

Salondakiler bu kerametli zata veniden hak verdiler.

Bu sefer de ticaret babı kapanmış, muhabbet faslı açılmıştı. Falan beyin, karısından ayrılarak, falan beyin kızı ile evlenmek niyetinde olduğunu ifşa ettiler. Falan bey de kızını falan beye verirken feşmekân beyin kız kardeşini ayartmak üzere teşebbüsü eline aldığını söylediler. Kıranta adam, yine yüksek perdeden, seslendi:

— Tamam, dediğim gibi... Fi tarihinde, burada, yine sizin huzurunuz da bunun böyle olacağını söylememiş miydim?

— Söylemiştiniz!

Dediler. Kıranta adam söyledikçe, ötekiler de tastik ettikçe ben hayretten hayrete giriyordum: Bu kahve telvesi, falcı baklası, sihirbaz aynası gibi istikbali önceden haber veren keramet sahibi değildi.. Acaba bir mesele hakkında fikrini sorsam, bana da gaipten haber verebilir mi idi?

Merak ettim, ev sahibinin kulağına eğildim:

— Afedersiniz, bu mübarek zat doğru mu söylüyor?

Muhteşem hanım, gözlerini açark, fısıldadı:

— Şüphe mi var? Her dediği doğrudur!.

— Demek o fi tarihinde söylediklerinin hiç biri yalan vanlış değil?..

— Hiç biri..

Büsbütün pirelenmiştim:

— Demek herşeyi önceden keşfediyor?.

— Şimdiye kadar hiç birşeyin gözünden kaçtığını görmedim!.

— Çok tuhaf... Demek hiç yanıldığı vaki değil?.

— Yanılmasına imkân yok. Bir tek cümle ile bütün geçmiş, gelecek esrarını çözüp gözlerimizin önüne seriyor!

— O cümleyi öğrenebilir miyim?.

— Ona ne şüphe!

Tepeden tırnağa kadar kulak kesilmiştim, sordum:

— Neymiş o cümle?

Muhteşem hanım, elini boru gibi yaparak, kulağıma uzattı:

—"Allah işin encamını hayır eyliye!,,

Adamın bir cümle ile evliya tanılmasına acıdım doğrusu... Zira sükût etseydi, muhakkak peygamber sayılacaktı!

RANDEVU

M. H. sözünde durmamazlığı ile tanınmıştı. Fakat onun bu yalancılığı, sevimli bir adam olmasına hiç manî teşkil etmeyordu. Hattâ özü, sözü doğru adamlar bile onun bu büyük kusurunu görmemezlikten geliyorlardı.

Bir gün H. D. ye söz vermişti:

— Yarın akşam yedide gazinoda seni bekliyeceğim, olmaz mı?.

Arkadaşı boş bulundu:

— Olur!

Lâkin ayrıldıktan sonra nedamet etti:

— Ne diye M. H.'nın sözüne peki dedim.. Yarın söylediği saatte gazinoya gelmiyeceği malûm... Bile bile aldanmaya katlanmak da akıl kârı değil!

Bununla beraber muayyen saatte muayyen gazinoya gitti. Yalancı dostunu orada bulamıyacağına emindi. Fakat içeri girip te M. H.'yı masanın başında görünce şaşırdı:

— Senin ahlâkın bozulmuş!

— Neden?

— Söz verdiğin halde geliyorsun... Artık seninle konuşulmaz!

AH, ŞU VAPURLAR

Müdür kaşlarını çattı:

— Bu sabah yine geç geldiniz!

— Ah, şu sekizi çeyrek vapuru yok mu, müdür bey..

— Ne o? Yine geç mi kaldı?..

— Hayır, daha beteri...

— Ne demek istiyorsunuz?

— Vaktinde geldiği için kaçırdım da.. Sonraki vapura kaldım!

Alman — Artık bu yük bana ağır gelmeğe başladı!.

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 6 —

Ve gerçekten ertesi sabah Muhsin efendi gözlerini; misafir odasının kanapesi üzerinde açtığı zaman; Tahire hanımın gitmiş olduğunu, kablelvuku bir hisle anlamıştı.

Geceleyin Tahire hanım oda kapısını kilitlemiş, Muhsin efendiyi içeriye sokmamıştı. Muhsin efendi, kâh yalvararak, kâh tehdit ederek bir müddet beklemiş, nihayet kapıyı açtıramıyacağını anlayınca, gelip bu kanapeye kıvrılmıştı.

Doğruldu, ayağının ucuna basarak karşı odaya yürüdü. Kapı açıktı. Yatak düzelmişti. Odanın içi biraz altüsttü, büyük aynalı konsol üzerinde de, beyaz bir kâğıt vardı.

Muhsin efendi, yaralı bir hayvan gibi, kalbinden damla damla ayrılığın *ilk* acıları damlıyarak yaklaştı ve beyaz kâğıda, iğri büğrü yazılarla yazılmış şu cümleleri okudu:

"Muhsin efendi,

İşte gidiyorum. Bir daha buraya dönmeme imkân ve ihtimal yoktur. Haftaya varmadan boş kâğıdımı gönder, bir daha yüzünü görmek istemem!,,

Muhsin efendi kâğıdı eline aldı, gayri ihtiyarî döndü, aşağı kata *indi* ve taşlığın sedirine oturdu:

Evde derin bir sessizlik vardı. Bahçeden tavukların gürültüsü geliyordu. Bir an mutfakta, karısının bir şarkı söylediğini hatırladı, yüreciğinin üzerinde bir çizinti daha oldu.

— Hey yarabbim, onu ne kadar seviyormuşum! diye düşündü.

Hani biri geliverse de Muhsin efendinin sırtına dokunup ta:

— Vah, vah! diyiverse, çocuklar gibi, yerlere kapanarak, hıçkıra hıçkıra ağlayacaktı.

— Ne dedim, ne ettim ona! Dilim kopaydı, sesim tıkılaydı, gözüm kör olaydı!.. Ah Tahire, ah Tahire, beni kül etme!..

Gözleri doldu ve iki üç damla yaş yanaklarına doğru süzüldü: Ağlayordu. Yüreğinin bütün o aşk ateşile ağlayordu. Güle âşık bir bülbülün, bütün bir gece göğsünü gülün dikenlerine vererek, kanını niçin akıttığını, canını niçin seve seve verdiğini artık anlıyordu.

— Ah Tahire, beni öldürüp bitireydin de öyle gideydin...

Kalktı, taşlıkta, zavallı, perişan, harap, kırılmış, yeise gömülü bir halde dolaşmağa başladı.

Ne yapacaktı? Onsuz ne yapacaktı? Şu dünyada ondan başka kimi vardı? Hiç kimsesi... Şu dünyada onun aşkından büyük, hangi aşk olabilirdi? Yaşamak aşkı bile bunun yanında çok cılız kalırdı.

— Ölürüm, dedi. İnce hastalığa tutulup ölürüm, yahutta.. evet, kendi elimle hayatıma son veririm, ölürsem, onsuz olmanın azabından kurtulurum.

— 7 —

Birden bire durdu ve kulak verdi:

Dışarda, kapı önünde bir ayak sesi vardı. Biri, kapı önünde durmuştu. Muhsin efendi:

— Acaba o mu? diye sıçradı, ayağa kalktı ve bekledi.

İşte kapıya bir anahtar sokuluyordu. Biri kapıyı açmak istiyordu. Fakat ah.. Anahtar, bu evin anahtarı sadece kendisinde ve karısında vardı. Acaba pişman mı oldu? Yoksa... Bir şey mi unuttu? Aman Allahım!..

Muhsin efendi koşup:

— Sen yorulma sebebi hayatım, ben açıvereyim! diyip kapıyı açmak istedi. Fakat koşarken, kalbi de o kadar büyük bir heyecan ve helecanla çarptı ki, sürgüyü çektiği zaman ve Tahirenin çarşaflı, peçeli yüzü ile karşılaştığı zaman sadece:

— Tahirem! diye inledi.

Tahire hanım, asabî bir hareketle anahtarını çekti, içeri girdi. Ne garip, peçesini açmıyordu. Mutfağa daldı, çıktı, tekrar döndü.

Muhsin efendi, kuş incitmekten ürken bir çekingenlikle:

— Tahirem, ruhum, hayatım, beni affet! dedi.

Genç kadın sırtını kendisine çevirdi:

— Rica ederim, beni rahatsız etmeyiniz, babaannemin yadigârı olan bir kaç parça şeyi almağı unutmuşum, gidiniz de rahat rahat alayım.

— Fakat Tahirem, sana ne yaptım? Bana niçin gücendin?

— Görüyorsunuz ki peçemi açamıyorum, gidiniz de dolaşabileyim.

— Dolaş ruhum, dolaş gözümün bebeği.

— Peki ama, peçemi açamıyorum.

— O da ne demek? Namahrem mi var?

— Elbette var, siz... Artık size yüzümü gösteremem, bir defa sizden ayrılmağa karar verdim. Yarı boş düştü gibi bir şey...

Muhsin efendi deli olacaktı.

— Tahirem, ayağını öpeyim. Yüreğimi parçalama, beni öldürüyorsun, ben sensiz ne yaparım Tahirem.. Benim hayatım da, ruhum da, evim de, barkım da sensin, sen gidersen ben yaşıyamam. Cenabı Hakkın sen bana nimetisin, lutfusun... Tahirem, kulun, kölen olayım!..

Muhsin efendi koşmuş, diz üstü düşmüş, Tahire hanımın ellerine sarılmıştı. Başını kaldırarak yaşlı gözlerle ona bakıyordu:

— Sen yokken ben de yoktum. Sen geldin beni var ettin. Dünyayı güllük, gülüstanlık gördüm, hayatı anladım, sen gidersen dünya bana zindan olur.. Beni öldürürsün, verem edersin.

— Asıl siz beni verem edeceksiniz!

— Sana yemin ederim ki, bir daha ne içki, ne düğün. Ömrümü, günümü senin yanında geçiririm, sana vazifemi yerine getirmeğe çalışırım.

— Söz, hep söz.. Lâkin iki üç gün geçince..

— Hayır, vallahi ve billâhi.. İşte yemin ediyorum.

Eğer Muhsin efendinin yaşlı olan gözlerinden başka, bir çift gözü daha olsaydı da, peçenin altından Tahire hanımın yüzünü görebilseydi, bu melekler gibi güzel yüzde şeytanî bir hazzın dolaştığını, muzaffer bir vahşî hayvan zevkinin dudaklarını gerdiğini, onu hainane bir zevke sürüklediğini görürdü. Bu zevk, bu haz nereden geliyordu? Tahire henüz bunu tahlil edecek halde değildi. Fakat insiyakî, ve ruhî olarak bu tahakkümden, bu cebirden hoşlandığını anlamak için çok zeki olmağa hacet yoktu ve bu haller ona halasından yadigâr kalmıştı.

Halasının haşarı, sert ve çetin bir kocası vardı. İcap ettiği zaman eniştesi halasını döğerdi de.. Kocasına evlendiği gündenberi delicesine âşık olan halası, bazan, gürültülü bir gecenin sabahında Tahireyi yanı başına oturtur, uzun uzun nasihat ederdi:

— Sen sen ol, kocanı ilk geceden eline al.. Hele bir az da düşkünlüğünü, zayıflığını hissedersen.. Sen güzelsin, çok daha güzel olacaksın.. Kocanı bir tarafından yakarsan, ateş artık sönmez, sen de bu sayede ona istediğini yaptırırsın, derdi.

Sonra uzun uzun geğirir, küçük kıza erkekleri anlatırdı:

— Erkekler, gördüğün gibi değildir. Hepsi de mantara benzerler.. Kalıpları iri, sesleri kalın, yürüyüşleri heybetlidir.. Lâkin, kalplerinde bizlere karşı bir hafif tarafları vardır, bam telleri.. İşte marifet o bam telini bulmak.. Benimkini sorma, o beni sevmez, sevmediği için de elime düşmez. Onun varsa, yoksa, aklı fikri hep çiçeklerinde... O kara kaşları ancak çiçeklerin önünde düzelir.. Cençliğimi, güzelliğimi ona verdim, bir defa dönüp de: "Ne güzelsin Sadiye!,, demedi. Ah, ah, erkek dedin mi, töbeler töbesi sevdiğini göstermeğe gelmez, hemen arslan kesilir, zalim olur, Radbehat istediğini yaptırır!.

Ve nihayet Sadiye hanım Havva ile Âdemin nasıl yaratıldıkları masalını anlattıktan sonra da, kendine has düşüncesini şöyle izah etmişti:

— Erkekle kadının ölçüsünü Rabbim ölçmüş. İkisinin de zayıf, ağır taraflarını belemiş.. Eğer Havva anamız üstün olmasaymış Âdem hazretleri nasıl ona kanar, bu yüzden de cennetten kovulmağa sebep olurmuş!.

Tahire, Havvanın Âdemden çok daha zeki, çok daha kuvvetli ve kurnaz olduğunu düşüne düşüne, bunun sebepleri üzerinde kafa yora yora Muhsin efendiye varacak çağa gelmiş ve daha ilk gece, o harikulâde taravetine, melek yüzüne, güzelliğine ve masumluğuna rağmen şeytan oyununu oynamıştı.

— Arkası var

Kat'iyen İhtiyarlamıyan KADININ SIRRI

45 yaşında olmasına rağmen yüzünde hiç bir buruşukluk olmadığı gibi teni de bir genç kızınki gibi taze ve yumuşak... İşte Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. K. Stejskal tarafından keşf ve «Biocel» tabir edilen şayanı hayret gençlik unsurunun sihrâmiz tesiri budur. Bu «Biocel» şimdi penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzleri için de Beyaz renkteki Tokalon Kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve cildi beyazlatıp kadife gibi yumuşatır. Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimnilere mutlaka yediriniz.

TALİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

Yeni bir Banka
Yeni bir Sigorta Şirketi
Yeni bir İnşaat Şirketi
yeni ihtiyaçları
karşılamak için kurulmuştur.

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.
DOĞAN SİGORTA ANONİM Ş.
DEMİR - TOPRAK ANONİM Ş.

çalışmalarında daima halkımızın
güvenine
muhtaçtır.

Evlerinizi, salonlarınızı süslemek, dostlarınıza kıymetli hediyeler seçmek için

ALEKSANDR

Biblo mağazasına uğrayınız.

Çok kıymetli bibloların, tabloların, gümüş ve seramik eşyaların nadide çeşitlerini görünüz.

Beyoğlu, İstiklâl Caddesi: Markiz pastahanesi arkasında pasaj içinde No. 360 - 12.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

GRİPİN

Baş, Diş, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve
BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.

yerde ısrarla Gripin isteyiniz.

Bu Harbin Karikatür Albümü

Mecmuamızın biricik karikatüristi sanatkâr arkadaşımız Ramiz, harbin başındanberi yaptığı siyasî karikatürlerden müteşekkil büyük bir albüm hazırlamıştır. Bu harbin çizgilerle bir tarihçesi mahiyetinde olacak olan bu albüm yüzlerce gayet kuvvetli karikatürden başka dört renkli fevkalâde nefis bir kapakla süslenmiştir. Mizah sanatımıza yeni bir kıymet olacak olan bu albüm yakında çıkacaktır. Okuyucularımıza (Ramizin eseri) demekten başka tavsiyede bulunmuyoruz.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

Yabancı — Kolay gele bayım. Havuzda balık mı tutuyorsun?..

Tombul teyzenin kocası — Hayır, bu hafta bizimki doğuruyor... Eşe dosta göndermek için lohosa şerbeti hazırlıyorum.